

[Ole Olsen]

For anden gang i dag skal jeg henvise til, at det kan blive nødvendigt at vedtage en lov af den karakter, som ligger her. Det er igen, fordi man ikke kan komme frem med en skattereform, så man kan få en fuldstændig særbeskatning af ægtefæller.

Karl Møller (DKP):

Retsforbundets forslag rører jo ved et meget stort problem ved sambeskatningen, for det er ganske urimeligt, at en kvinde med f. eks. en god indkomst og eget hus skal straffes skattemæssigt, hvis hun tilfældigvis går hen og gifter sig med en studerende eller en mand, som ikke har nogen større indkomst.

Vi har i vores beslutningsforslag nr. B 13 foreslået, at alle ligningsmæssige fradrag ophæves. Hvis man gennemførte dette forslag, var dette problem simpelt hen løst. Men vi erkender, at problemet findes, og vi er interesseret i at medvirke til at finde en hurtig løsning, også selv om det ikke i første omgang bliver den bedste.

Det foreliggende forslag om total valgfrihed for alle ligningsmæssige fradrag mellem mand og kone skelner mellem de fradrag, der direkte er knyttet til manden eller konen, og de fradrag, der vedrører begge ægtefæller. Når vi overhovedet har sambeskatning, skyldes det jo bl. a., at man ikke har kunnet skelne mellem de to slags fradrag. I bemærkningerne til forslaget fremhæver man navnlig renteudgifterne på prioritetsgæld. Dette problem mener vi egentlig bedre og hurtigere kunne løses ved at ophæve sambeskatningen i de tilfælde, hvor der er særeje. Det er ganske vist ikke en stor begyndelse, men vi forventer såmænd heller ikke det helt store af regeringen. Som jeg også sagde til det forslag, vi behandlede tidligere på dagen, mener vi, at hele problemet omkring sambeskatningen grundlæggende bør diskuteres igennem på grundlag af det oplæg, som kom fra ligestillingsrådet i januar 1979. Desværre er det ikke det, der er på dagsordenen i dag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da forslaget kun går ud på en ophævelse af sambeskatningen på fradragssiden og i øvrigt ikke peger på andre ændringer i skattesystemet, er det i virkeligheden et forslag om, at fradrag altid skal ske, hvor de giver maksimal effekt. Har konen den største ind-

komst, skal hun have fradragene. Har manden den største indkomst, skal han have fradragene. Det er naturligvis et forslag, som jeg ikke kan finde på at støtte.

Hr. Ellemann-Jensen sagde, at mange kvinder har på fornemmelsen, at de i skattesystemet er tvunget til at gå med slør, altså en undertrykkelse af kvinden. Ja, men det behøver såmænd ikke at siges så indviklet, for vi har jo betænkningen om kvinders stilling i skattelovgivningen, og den siger ganske klart, at der i dansk skattelovgivning ikke blot er tale om en formel, men også om en reel forskelsbehandling af den gifte kvinde, så det er klart.

Man kunne naturligvis komme væk fra den, så snart man foretager en bruttobeskatning og de fradrag, man vælger at beholde, bliver brugt som et nedslag i den beregnede skat. Så kan hvem som helst have fradragene, så længe der er nogen beregnet skat at trække dem fra. Det er vores forslag om de 40 pct. Her kan kvinder naturligvis få de fradrag, de kan blive enige om at manden skal afstå. De kan spille sorteper om dem, og den, der taber, kan aflevere dem. Men når der ikke er andre ting, er det, som jeg sagde, et forslag om, at nu skal man sørge for, at for gifte sker fradraget hos den, hvor et fradrag giver maksimal effekt. Det er ikke et rimeligt forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først nævne et eksempel: to studerende går hen og gifter sig. Det hænder jo da endnu. Den kvindelige part bliver færdig før den mandlige part og får en stilling, mens den mandlige part fortsætter sit studium med en lille indtjening ved siden af. Hvad siger så vores skattelovgivning? Den siger jo, at hvis den kvindelige part har pådraget sig en læsegæld af en vis størrelse, skal renteudgifterne heraf trækkes fra på mandens selvangivelse. Sådan er reglerne. Det kalder man – det har jeg hørt et par gange i dag – vores retfærdige skattelovgivning. Det synes jeg ikke. Jeg kan i hvert fald ikke se det retfærdige i det.

Lad mig så tage en anden ting op. Ikke for at genere retsforbundets forslag, for der er meget positivt i det. Men netop når et lille parti fremsætter et forslag, som der kan være noget positivt i, siger hr. Glistrup, at retsfor-